

vi skulle have besvaret, naar det ærede Ministerium nu er saa god at opløse os, det er dette, vi i forrige Samling have bebudet faae besvaret, og det er dette, som vi her gjentage Onsket om at faae besvaret. Jeg tør tro, at de Talere, som stemple os paa den anførte Maade, ville erkjende, at dersom det danske Folk atter sender os tilbage hertil, saa ere vi ikke, saaledes som de paafige os, Narre, saa ere vi ikke flette Folkerepræsentanter, thi, man fortolke Grundloven, som man vil, saa er det det danske Folk, Belgierfolket, som Hans Excellence Justitsministeren kalder det, som siger, hvem der skal sidde i denne Sal, hvem der skal tale om Landets Anliggender, og hvem der skal sige til Hans Majestæt, om de Raadgivere, han stikker herind, ere de, som Folket vil have, eller om det er Mænd, som Folket maa ønske afløste af andre. Det er dette Spørgsmaal, som det ærede Ministeriums Beloville nu lader komme til Afgjørelse. Dersom Ministeriet havde fulgt den samme Plan i forrige Samling, vilde man maaske have været sparet for disse tre Dages Forhandlinger. Er det saa forkert, hvad vi her vedtage, og ere vi dette lille Mjertal, som de ærede Herrer bestandig paakalbe, da ville vi naturligtvis forvinde som Dug for Solens Straaler, og der vil efter saa vidtløftige Forhandlinger og den vidtløftige Bevisførelse, som er kommet fra de høitærede Ministre og deres Benner, være saa megen Oplysning udbredt over det hele Land, at man vil faste os til Side og tage dem, der forstaa at ramme Folkets Vel. Mine Herrer, derfor vil jeg ikke indlade mig paa at gjendrive alle disse futile Sigtelser, som her fremsættes mod de 53.

Formanden: Med Hensyn til Udtalelser i Thinget er en Karakteristik som den, det ærede Medlem gav, ikke ganske betænksomt valgt.

Alberti: Jeg skal moderere mig. Man advarer mod at bruge Exempler fra fremmede Lande. Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingerne igaar (S. Rée), søgte at godtgjøre, at vi ikke kunde hente noget Exempel fra England med Hensyn til den parlamentariske Regjering. Et andet æret Medlem (Kinnestad) har, saavidt jeg forstod ham, idag advaret mod at søge Exempler i Grækenland. Dette kan nu være, som det vil, men jeg tror, at saa meget er afgjort, at en Del af vor Grundlov er hentet fra fremmede Statsforfatninger, og at der i vor Grundlov gives dumfle eller uoplyste Sætninger, som vi kun kunne faae bragte ind i Virkeligheden ved at se hen til fremmede Lande. Og saa tror jeg, at det er en Sandhed, som Ingen kan modsigte, at selv i de Lande, som have det mest aristokratiske Førstekammer, er det altid Forholdet mellem det andet Kammer og Ministeriet, som bestemmer, hvorvidt Ministeriet skal blive eller gaa. Saaledes har det viist sig i de Lande, hvis Parlamen-

tarisme for største Delen har skabt vor Grundlov og de konstitutionelle Sædvaner, som have udviklet sig i Danmark. Saaledes har det været i Frankrig, navnlig under Ludvig Philip, saaledes har det været i Belgien, og saaledes er det i England; naar Underhuset misbilliger et Ministeriums Tilværelse, saa henvender Ministeriet sig til den engelske Regent om Afsted, og der spørges ikke om, hvorvidt Ministeriet er i Overensstemmelse med Overhuset. Vi have henvendt en Adresse til Hans Majestæt angaaende Ministeriet. Svaret har bragt os til at fastholde Adressen, saaledes som det staa i det Forslag til en Beslutning, der blev indgivet til Folkethinget forleden Dag, og som her blev vedtaget. En saadan Fremgangsmaade stemmer med, hvad der er fulgt før i denne Sal. For 20 Aar siden, da der var et stort Sammenstød mellem Regjeringen og Folkethinget, vedtoges der her i denne Sal en Adresse, som blev overbragt til Hans Majestæt Kong Frederik den 7de af en Deputation, valgt her i Salen, og hvis Ordsfører var en af de nuværende Herrer Ministre. Denne Adresse blev meget unaadig modtagen af den daværende Konge, og den førte til, at Folkethinget blev opløst. Der have vi et Exempel paa, at en Adresse har fremkaldt en Opløsning af Folkethinget, og det under et Ministerium, hvilket man ellers sagde, at det ikke hylbede Grundloven. Det var den 20de Oktober 1854, at det Ørstedste Ministerium udstedte et aabent Brev angaaende Opløsning af det daværende Folkething. Da det er saa længe siden, og da der af de nuværende Folkethingsmænd kun var saa med dengang, vil jeg tillade mig kortelig at minde om dette mærkværdige Afstykke og kortelig fremhæve de Følger, som denne Begivenhed havde. Den har særdeles Lighed med det nuværende Tilfælde, og i alt Fald godtgjør den, at vi ikke ved vort Forslag til en Beslutning have gjort noget Usædvanligt, ligesaa lidt som vi have gjort det ifjor ved Adressen; og dernæst godtgjør denne Begivenhed, at et Ministerium kan tage højlig feil af Bælgerne, og at det paa Grund deraf kan finde sig foranlediget til at træde af. Kong Frederik den Syvende udstedte et aabent Brev, paraferet af Hans daværende Conjellspræsident Ørsted, hvori der siges, at Folkethinget skal opløses, da det havde viist en plannæssig Modstand mod Kongens Regjering. Det er disse Ord, der staa i det aabne Brev. Der siges dernæst i dette aabne Brev, at Folkethinget i Stedet for at behandle de Sager, Kongen havde ladet det forelægge, beskæftigede sig med at lade oplæse Adresser og deslige, og der siges om disse Adresser, at de udgik fra det fjendtligste Sindelag imod vor Regjering. Der gjøres andre Behreidelser mod Thinget. Det hedder saaledes: „Man har ikke mindre ved de Valg, der ere foregaaede i Thinget, end ved den imod